

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 20 września 2018 r. – Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Agria Beteiligungsgesellschaft mbH, Star Agro Analyse und Handels GmbH / Komisja Europejska

(Sprawa C-373/17 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Konkurencja – Odrzucenie skargi przez Komisję Europejską – Brak interesu Unii Europejskiej)

(2018/C 408/34)

Język postępowania: polski

Strony

Wnoszące odwołanie: Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Agria Beteiligungsgesellschaft mbH, Star Agro Analyse und Handels GmbH (przedstawiciele: P. Graczyk, adwokat i W. Roclawski, radca prawny)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Szczodrowski i A. Dawes, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o. i Agria Beteiligungsgesellschaft mbH zostają obciążone, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.
- 3) Star Agro Analyse und Handels GmbH pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 20 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove – Słowacja) – EOS KSI Slovensko s.r.o. / Ján Danko, Margita Danková

(Sprawa C-448/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Umowy zawierane z konsumentami – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki umowne – Artykuł 4 ust. 2 i art. 5 – Obowiązek wyrażenia warunków umownych prostym i zrozumiałym językiem – Artykuł 7 – Wszczynianie postępowań sądowych przez osoby lub organizacje mające uzasadniony interes w ochronie konsumentów przeciwko stosowaniu nieuczciwych warunków umownych – Uregulowanie krajowe uzależniające możliwość przystąpienia przez stowarzyszenie ochrony konsumentów do postępowania w charakterze interwenienta od zgody konsumenta – Kredyt konsumencki – Dyrektywa 87/102/EWG – Artykuł 4 ust. 2 – Obowiązek podania w umowie sporządzonej na piśmie rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania – Umowa zawierająca jedynie równanie matematyczne stanowiące wzór na obliczenie rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania, przy braku danych niezbędnych do przeprowadzenia tego obliczenia)

(2018/C 408/35)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Krajský súd v Prešove

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: EOS KSI Slovensko s.r.o.

Strona pozwana: Ján Danko, Margita Danková

Przy udziale: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS

Sentencja

- 1) Dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich w związku z zasadą równoważności należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak to rozpatrywane w postępowaniu głównym, które nie zezwala organizacji ochrony konsumentów na przystąpienie do sprawy w charakterze interwenienta, w interesie konsumenta, w postępowaniu w sprawie nakazu zapłaty dotyczącego indywidualnego konsumenta oraz na wniesienie sprzeciwu od takiego nakazu w braku zakwestionowania go przez danego konsumenta, w wypadku gdy to uregulowanie faktycznie poddaje interwencji stowarzyszeń ochrony konsumentów w sporach objętych zakresem prawa Unii mniej korzystnym warunkom niż warunki mające zastosowanie do sporów z zakresu wyłącznie prawa wewnętrznego, co powinien sprawdzić sąd odsyłający.
- 2) Dyrektywę 93/13 należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania krajowego, takiego jak to rozpatrywane w postępowaniu głównym, które, mimo że przewiduje kontrolę nieuczciwego charakteru warunków zawartych w umowie zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem na etapie wydania nakazu zapłaty wobec konsumenta, to po pierwsze, nadaje urzędnikowi administracji sądu, niemającemu statusu sędziego, kompetencje do wydania tego nakazu zapłaty, a po drugie, ustanawia termin piętnastu dni na wniesienie sprzeciwu i wymaga, by sprzeciw był uzasadniony pod względem merytorycznym, w wypadku gdy taka kontrola z urzędu nie jest przewidziana na etapie wykonania danego nakazu, co powinien sprawdzić sąd odsyłający.
- 3) Artykuł 4 ust. 2 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy w umowie kredytu konsumenckiego, po pierwsze, nie podano rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania, a jedynie matematyczne równanie stanowiące wzór na obliczenie rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania, przy czym nie podano danych niezbędnych do przeprowadzenia tego obliczenia, a po drugie, nie wskazano stopy oprocentowania, okoliczność taka ma decydujące znaczenie w ramach badania przez właściwy sąd krajowy, czy warunek umowny dotyczący kosztu kredytu jest wyrażony prostym i zrozumiałym językiem w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 382 z 13.11.2017.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 20 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Trento – Włochy) – Chiara Motter / Provincia autonoma di Trento

(Sprawa C-466/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Dyrektywa 1999/70/WE – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Klauzula 4 – Sektor publiczny – Nauczyciele szkół średnich – Włączenie pracowników zatrudnionych na czas określony do korpusu służby cywilnej w drodze procedury naboru na podstawie kwalifikacji – Ustalenie stażu pracy – Zaliczenie tylko części okresów służby odbywanej w ramach umów o pracę na czas określony)

(2018/C 408/36)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Trento

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Chiara Motter

Strona pozwana: Provincia autonoma di Trento